

רחל מרחלת על כל העולם

נערתו של בעלי

חנה אהרוני היא כבר כוכבת. כבר לא קוראים לה חנה, אלא אנה, ולבעלה היא לא קוראת בעלה, אלא אמרגנה. ומבקשת מהאחרים לא לקרוא לו חיים **טיכמן** ככה סתם, אלא **צ'ארלס מישמן**.

ולמרות כל זה, כשרק שמעה שהמולדת בסכנה היא עוזבת את כל התכשיטים והפרחת שלה בניו יורק, ובאה ארצה, על מנת להופיע בפני החיילים, עם אקורדיון ביד, דבר שהיא לא עשתה כבר עשרים שנה.

בחוף-לארץ, יש לה תזמורת שלימה. של עשרה אנשים. ויש לה גם בת קטנה, שנקראת **קרן טישמן**, בת תשעה חודשים, ויש לה הרבה אדמות, בעמק אנסינו, בקליפורניה.

המשפחה שלה בארץ גרה על יד רחוב הירקון, בדירת קרקע קטנה, וכשאנה טישמן מגיעה לשם, השמחה גדולה.

"אני לא הבאתי את פרוח מיינק שלי", היא מסבירה לאמא שלה, "כי לא רציתי לסחוב הרבה".

"מה זה פרוח מיינק?" שואלת האמא שלה, ואנה מתפלאה נורא. "מה, את לא יודעת? או, זוהי הפרוה שצ'ארלס נתן לי ליום השלוש-שנים לנשואים".

האמא מקשיבה והיא ממשיכה לספר לה: "גם את השמלות הארוכות שלי, לא יכולתי להביא. ואת השמלה הארוכה השחורה, שלבשתי בהופעה שלי יחד עם פול אנקה, גם אותה השארתי שם".

האמא מנסה לברר אצלה ראשית מי הוא פול אנקה, ושנית למה לה לבלוש שמלות ארוכות, כשכולם לובשים שמלות קצרות מאד.

אבל אנה אומרת: "או, את לא מבינה", וממשיכה לספר: "את יודעת שצ'ארלס קנה לי אדמה בעמק אנסינו. את יודעת אמא, כל ה-who's who בארצות-הברית יש לו אדמות שם. והבעל שלי גם השיג עכשיו עוד בחורה אחרת. סקסית משהו לא רגיל. כמו ברניט בארדו. בלונדינית נהדרת, צעירה נפלאה, קוראים לה צמליה קאוונטי, מפורסמת. אני אומרת לך, יפהפיה אמיתית".

וגם לאחר שהיא מסבירה לאמא שלה שהוא רק מתכוון לעשות מהבחורה כוכבת גדולה, האמא לא נרגעת.

חנה אהרוני

הקצין והחיילת

היפהפיה התלאביבית, **נערת-החזרה המפורסמת**, ניהלה הרבה רומאנים, עם הרבה אנשים, נשואים ולא נשואים, לפני שהתחתנה היא בעצמה.

אבל הרומאן הגדול ביותר שלה היה עם **קצין גבוה** בצבא, גבר נאה, נשוי, ואב לשלושה ילדים.

אחר כך היא התחתנה בטקס מרשים ביותר, שזכה לפרסום עצום, נסעה ליריח דבש, חזרה ממנו אל ביתה החדש, והפכה שם עקרת-בית מסורה ונאמנה, דבר שאיש לא האמין שיִקרה לה.

ואז פרצה המלחמה, והיפהפיה התלאביבית בית גויסה למילואים. ישר ליחידתו של אהובה שמלפני הנשואין.

לא היתה להם ברירה אלא לחדש את הרומאן הישן. הם היו מופיעים אחרי יום העבודה בדיסקוטקים תלאביבים ובמסעדות קטנות ואינטימיות.

המלחמה נגמרה. אבל היפהפיה עדיין ממשיכה לשמור בלטה על הקשרים הצבאיים שלה.

הרומאן הלא נכון

כל העיר מדברת על הרומאן הסוער והנורא בין **סטלה סרדה**, התלמידה המצטיינת של בית-הספר-לדוגמניות של **גרעין ארי ברזון**, לבין מנהל בית-הספר **יצחק שרון**.

האמת היא שיצחק שרון באמת ניהל רומאן גדול וסוער, והרומאן הזה עודד את הקרע בינו לבין אשתו, הזמרת **יעל שרון**, רוצח הרבה כעיות. רק שזה לא היה רומאן בינו לבין סטלה סרדה, אלא בינו לבין **רוני קרמר**.

כל העיר עשתה חשבון פשוט. כולם ידעו שהוא מנהל רומאן עם תלמידה שלו. כולם ידעו שהתלמידה המצטיינת היפה ביותר והמצליחה ביותר היא סטלה, ולכן היה ברור בהחלט שעם מי הוא יכול לנהל רומאן אם לא איתה.

הרומאן שהוא יכול היה לנהל עם סטלה

הפגישה האורלית

ארוסה, הבטיחה לחזור מהר לחתונה, וביקש שה אותו שיתחיל בהכנות.

הוא התחיל בהכנות, והיא התחתנה בחוץ-לארץ עם בחור אמריקאי.

עכשיו היא באה ארצה, על-מנת להכתיר את מלכת היופי של שנת 1967. היא בחגרת ררת אצל אמה, ומאז בואה עדיין לא פגשה

האנשים הללו, מאז שעמדו להתחתן. הם עמדו להתחתן לפני שנה. הם חיכו שהיא תבחר למלכת-יופי, והתכוננו לאחר מכן לערוך ירחיבש של ניצחון. חתונה גדולה ומפוארת.

אביבה, שאז עוד קראו לה ויחיאן דל-ביאנקו, נבחרה למלכה. היא נסעה לחוץ-לארץ, על מנת לייצג את היופי הישראלי בתחרות היופי הבינלאומית. היא נפרדה מ-

אביבה ישראלי נכנסה לדיסקוטק של **לנדי** כשהיא לבושה בשמלת מיני נוצצת, מאופרת היטב, מסורקת היטב ויפה יותר מתמיד.

היא ירדה במדרגות הדיסקוטק, כשהיא נשענת על זרועו של ידידה משכבר הימים **גרשון סטשק**, ומלווה על ידי אמה. היא ירדה לאט לאט, מדרגה אחר מדרגה, וברדיסקוטק השתרר שקט. הבחורים הפסיקו לחזר, השתיינים הפסיקו לשתות, כולם הסתכלו עליה, ואחר כך על **נחום (תחש) קפלן**, שישב בפניה. ושוב עליה, ושוב על תחש.

היא הגיעה למדרגה האחרונה, הרימה את עיניה וראתה אותו. הוא הביט בה. היא הביטה בו, ואחר כך שניהם נפגו באופן הפגנתי לעיסוקים אחרים:

היא התחילה לדבר פתאום בעירנות עם ידידה ועם אמה, החליפה איתם רשמים חשובים מאד על מזג-האוויר, ועל מצב ה-מכוניות בשנה האחרונה, והוא גחן מיד אל ידיד שישב על-ידו, והחל לדבר איתו ב-התעמקות על שערי-המניות בזמן האחרון. ואת היתה הפגישה הראשונה של שני

היה גם הרבה יותר פיוטי ונוגע ללב. סטלה היתה תופרת וחירת אמביציות. היא ישבה בחנות קטנה, בלב תל-אביב, ותפרה שמלות לבנות שעיריים. ויום אחד גילה אותה יצחק שרון, והחליט שהתופרת הקטנה תהיה דוגמנית גדולה.

הוא לקח אותה לבית-הספר. השקיע בה הרבה עבודה ומאמצים, והפך אותה לכוכבת של בית-הספר.

הרומאן האמיתי שלו, עם רוני, הוא הרבה יותר פשוט: רוני היתה תמיד בחורה בעלת אמביציות, ותמיד רצתה להיות דוגמנית מצליחה.

היא נענתה למודעה של בית-הספר לדוגמי-ניות, למדה בו במשך מספר חדשים, ניהלה באתם החודשים רומן עם המנהל, ונסעה לפני זמן מה ללונדון, על-מנת לפתח שם קריירה גדולה. מלונדון היא כותבת לאהר-בה מכתבי אהבה, ואהובה כותב אליה כי האהבה גוברת על כל המכשולים.

סטלה סרדה

היפהפיה הצבאית

כיוון שפרצה המלחמה, נדחתה תחרות מלכת-היופי. בגלל העיכוב, היה לממונים זמן לגלות, ששתי מועמדות שעמדו להתחרות על התואר, הן בכלל נשואות, שאינן רשאיות להשתתף בתחרות מלכת-היופי. האחת היא **סימה פז**, נערה שהציגה את עצמה כבת שמונה עשרה וחצי, והשנייה **ורדה ברייב**, שהציגה עצמה כבת עשרים ושתיים בלבד.

אלא שעובדת היותן נשואות הריגתה מאוחר מדי, והנצי-רות כבר צולמו, ו-הופיעו ברשימות ה-מועמדות. ילאחר התלבטויות רבות הוחלט שהן תשת-תפנה אבל לא תינ-תן להן אפשרות לזכות בתואר.

בתיה

לכן, יש להניח שהזוכה בתואר תה-יה **בתיה כביי**. לא רק שהיא הפסידה שתי מתחרות מסוכנות, אלא שבק-בות המצב הוחלט לאשר השתתפות היילות בתחרות מלכת-היופי, ולאשר שנבדק תיקה של בתיה, והתברר שלא היו בו שום עבירות

אביבה ישראלי

את הארוס המחכה, ועדיין לא הסבירה לו מדוע התחתנה לא איתו.

ואחרי שהיא יצאה מהדיסקוטק, והרעש וההמולה חזרו לקדמותם, הסביר תחש ב-זלזול: "בכלל לא היה בינינו שום דבר מיוחד, סתם רומאן שנגמר".

או תלונות, נתנו לה לגשת לתחרות. יש לה סיכויים עצומים להיבחר לא רק משום שהיא נאה מאוד, אלא גם משום שבעולם כולו, שלא לדבר על תורמי המג-בית — עדיפה בימים אלה מלכת-יופי שהיא נוסף לזה גם חיילת.